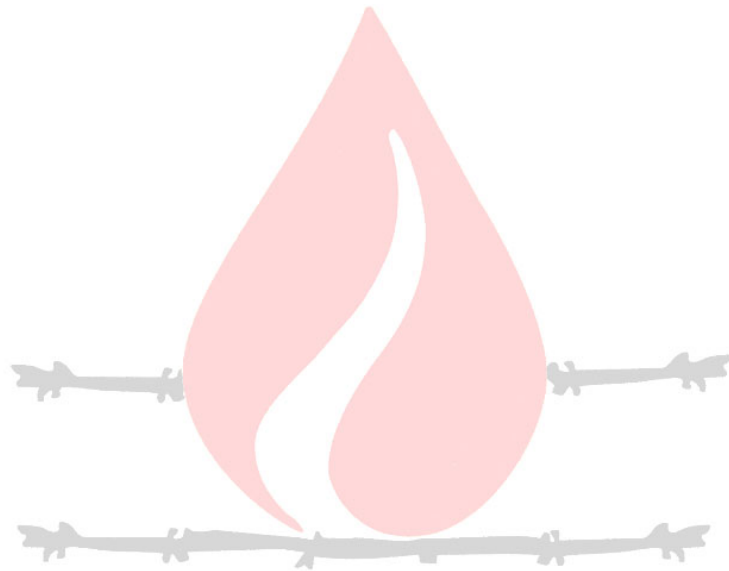


سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence



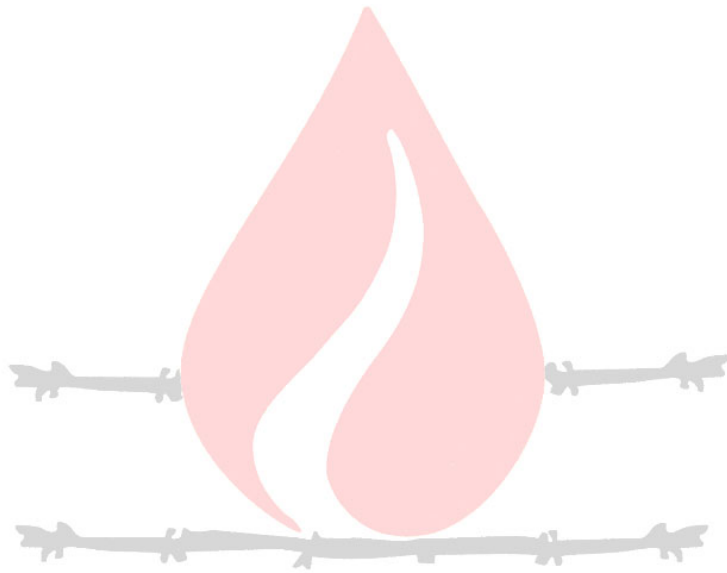
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

خردادماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۳۰۲۵

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۵)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۲۵



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در خردادماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری ای.بی.سی، در روز دوشنبه ۱۷ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص حکم دیوان عالی ایالات متحده بر علیه مهاجران برخوردار از وضعیت اقامتی موقت. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دیوان عالی ایالات متحده، در روز دوشنبه ۱۷ خردادماه، به صدور حکمی به اتفاق آراء، در زمینه غیرقانونی بودن اقدام هزاران تن از افرادی که به دلایل بشردوستانه در این کشور سکونت یافته‌اند، به ارائه درخواست برای تبدیل شدن به مقیم‌های دائمی آن؛

ب) اشاره به اعمال ممنوعیت قانون فدرال مهاجرت برای افرادی که به طور غیرقانونی وارد کشور شده و در حال حاضر در وضعیت حمایتی موقت به سر می‌برند، برای ارائه درخواست جهت دریافت گرین کارت به منظور اقامت دائم در ایالات متحده؛

^۱ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ رادیو بین‌المللی فرانسه (Radio France)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ شبکه خبری دویتشه وله (Deutsche Welle)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور ((Middle East Monitor (MEMO)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ شبکه خبری ای.بی.سی (abc News) و شبکه خبری فاکس نیوز (Fox News).

ج) اشاره به مشتمل شدن این حکم بر افرادی که از کشورهایی آمده‌اند که جنگ و مصیبت گریبان آن‌ها را فرا گرفته است: به عبارت دیگر این حکم از اخراج آن‌ها ممانعت به عمل آورده و به آن‌ها اجازه اشتغال قانونی می‌دهد، اما آن‌ها اجازه ارائه درخواست برای دریافت گرین کارت را ندارند. گفتنی است که در حال حاضر ۴۰۰ هزار تن از ۱۲ کشور جهان دارای وضعیت موقت اقامتی هستند؛

د) اشاره به اقدام پیشاپیش مجلس نمایندگان ایالات متحده به تصویب قانونی مبنی بر امکان‌پذیری دائمی شدن اقامت افراد دارای وضعیت اقامتی موقت: این در حالی است که این لایحه از چشم‌اندازی نامطمئن در مجلس سنا برخوردار است؛

ه) اشاره به اظهارات جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، مبنی بر حمایت از تغییرات اعمال شده در این قانون: این در حالی است که دولت وی نیز همچون دولت دانلد ترامپ چنین استدلال می‌کند که قانون کنونی مهاجرت به افرادی که غیرقانونی وارد کشور شده‌اند، اجازه ارائه درخواست برای دریافت اقامت دائم را نمی‌دهد؛

و) اشاره به استدلال گروه‌های حامی مهاجران از سوی دیگر، مبنی بر اینکه شمار قابل توجهی از مردم سایر کشورها به دلایل بشردوستانه وارد خاک ایالات متحده شده، برای سال‌های متمادی در این کشور زندگی کرده و دارای فرزندان هستند که شهروند

آمریکایی به شمار می‌آیند؛ به عبارت دیگر در این کشور ریشه دوانیده‌اند؛

ز) اشاره به وجود تناقض در تصمیم‌های دادگاه‌های فدرال در سراسر این کشور بر سر اینکه آیا برخورداری از وضعیت اقامت موقت به تنهایی برای اقدام یک مهاجر جهت ارائه درخواست برای دریافت اقامت دائم کافی است یا خیر؛

ح) اشاره به تلاش دانلد ترامپ در راستای لغو این برنامه برای بسیاری از مهاجران و ایجاد ارباب در میان آن‌ها که امکان استردادشان به کشورهای مبدأشان که سال‌ها است در آن زندگی نکرده‌اند، وجود دارد؛

ط) اشاره به مواجه شدن تمامی خانواده‌هایی که در ایالات متحده تشکیل یافته و برای دهه‌های متمادی در این جامعه زندگی کرده‌اند با تهدیدی واقعی از نگاه لیساکوپ، وکیل مرکز ملی عدالت مهاجرت و استاد دانشکده حقوق نوتردام؛

ی) اشاره به اقدام دولت ایالات متحده در سال ۲۰۰۱ میلادی، به اعطاء وضعیت حمایتی قانونی موقت به مهاجران السالوادوری، پس از وقوع رشته زمین لرزه‌هایی در این کشور، همچنین اعطاء این نوع اقامت به شهروندان ۱۱ کشور جهان، شامل هائیتی، هندوراس، میانمار، نپال، نیکاراگوئه، سومالی، سودان جنوبی، سودان، سوریه، ونزوئلا و یمن؛

ک) گفتنی است که حکم جدید دیوان عالی شامل مهاجران برخوردار از وضعیت اقامتی موقتی نمی‌شود که به‌طور قانونی وارد کشور شده و سپس بیش از مدت زمان روایت خود در آن اقامت یافته‌اند، این افراد می‌توانند برای دریافت اقامت دائم اقدام نمایند؟

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز یکشنبه ۱۶ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص احتمال کاربرد گاز مهلک مورد استفاده نازی‌های آلمان برای اعدام محکومان در آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به قصد ایالت آریزونا برای از سرگیری اعدام‌ها با گاز مرگبار سیانید هیدروژن - که در اردوگاه‌های مرگ نازی‌ها به کار می‌رفت - پس از توقفی هفت‌ساله؛

ب) اشاره به انجام نشدن هیچ اعدامی در این ایالت، تحت حاکمیت جمهوری خواهان، از سال ۲۰۱۴ میلادی تاکنون و قرار داشتن هم‌اکنون ۱۱۵ زندانی در آستانه اعدام؛

ج) اشاره به دچار مشکل شدن اعدام یک زندانی، به نام جوزف وود، در سال ۲۰۱۴ میلادی و صادر شدن گواهی مرگ او پس از ۱۵ بار تزریق و سپری شدن مدت زمان دو ساعت؛

¹Lisa Koop

²گزارش شبکه خبری ای.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://abcnews.go.com/Politics/wireStory/supreme-court-rules-immigrants-temporary-status-78131002>

د) اشاره به گزارش روزنامه جروزلم پست در این زمینه، مبنی بر اقدام سازمان زندان‌های آریزونا به تاکنون صرف ۲ هزار دلار، جهت تهیه مواد لازم برای ساخت گاز مرگبار سیانید؛

ه) اشاره به احتمال قصد مقام‌های این ایالت برای استفاده از ماده زایکلون بی - ماده شیمیایی مرگبار، دارای پایه سیانید، که با استفاده از آن، در سال‌های ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۵ میلادی بیش از یک میلیون یهودی و سایر زندانیان در اتاق‌های گاز آلمان نازی کشته شدند: گفتنی است که اتاق گاز آریزونا ۲۲ سال بلااستفاده بوده است و اکنون مقامات این ایالت در حال بررسی وضعیت آن هستند تا مطمئن شوند آماده به کار است؛

و) اشاره به پرونده آخرین فرد اعدام شده با گاز در ایالت آریزونا - شخصی تبعه آلمان به نام والتر لاگراند که حکم او در سال ۱۹۹۹ میلادی اجرا شد: طبق این گزارش و به نقل از شاهدان عینی، اعدام این فرد ۱۸ دقیقه طول کشید و طی آن مدت او به شدت سرفه می‌کرد؛

ز) اشاره به هولناک بودن تصمیم ایالت آریزونا برای از سرگیری اعدام‌ها و آماده‌سازی اتاق گاز برای استفاده از سیانید هیدروژن است؛ همان گاز مرگباری که در آشویتس به کار می‌رفت؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۳ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام فرماندار نیویورک به امضاء لایحه پایان بخشیدن به ازدواج کودکان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام مجمع ایالتی نیویورک (یکی از مجالس قانون‌گذاری ایالتی) در روز چهارشنبه ۱۲ خردادماه ۱۴۰۰، به تصویب قانون پایان دادن به ازدواج کودکان زیر ۱۸ سال در ایالت نیویورک به اتفاق آراء و تأکید بر ضرورت اقدام اندرو کومو، فرماندار نیویورک

^۴ گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

به امضای این لایحه در راستای متوقف ساختن ازدواج کودکان در این ایالت، یک بار برای همیشه: گفتنی است که این لایحه پیشتر در ماه مه سال جاری میلادی توسط مجلس سنای ایالتی به امضاء رسیده بود؛

ب) اشاره به سوابق این تحول، از جمله اقدام قانون‌گذاران نیویورک در سال ۲۰۱۷ میلادی، به تصویب لایحه‌ای مشابه مبتنی بر تنها اعمال بخشی از اصلاحات در این زمینه، به عبارت دیگر بر اساس این لایحه نوجوانان ۱۷ ساله همچنان اجازه ازدواج داشتند: گفتنی است که پیش از تصویب این لایحه، دختری ۱۴ ساله در نیویورک اجازه ازدواج یافت، از این رو انجام هرگونه اصلاحات در این رابطه مورد استقبال قرار گرفت؛

ج) اشاره به مخالفت سازمان دیده‌بان حقوق بشر با ازدواج کودکان زیر ۱۸ سال به دلیل عواقب این اقدام برای آن‌ها که اکثریت قابل توجه‌شان دختر هستند، از جمله ناگزیر شدن به ترک تحصیل و زندگی در فقر، تجربه کردن خشونت خانگی و مواجهه با مخاطرات جدی در زمینه سلامتی و حتی مرگ به دلیل بارداری‌های زودهنگام و یا پی‌درپی؛

د) اشاره به ازدواج تقریباً ۳۰۰ هزار کودک در ایالات متحده، از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ میلادی: گفتنی است که سالانه ۱۲ میلیون دختر زیر ۱۸ سال در سراسر جهان ازدواج می‌کنند، به عبارت دیگر در هر دو و نیم ثانیه یک دختر؛

ه) اشاره به منجر شده شیوع بیماری کووید - ۱۹ به دور ماندن دختران از مدرسه و تحصیل و فرو رفتن میلیون‌ها خانواده در ورطه فقر که هر دو از عوامل مخاطره‌برانگیز در زمینه ازدواج کودکان به شمار می‌آیند: گفتنی است که سازمان ملل در سال ۲۰۲۰ میلادی برآورد کرده است که در ۱۰ سال آینده به دلیل شیوع این همه‌گیری، ۱۳ میلیون مورد ازدواج کودکان به وقوع می‌پیوندد؛

و) اشاره به تداوم قانونی بودن ازدواج کودکان در ۴۶ ایالت آمریکا، با وجود پیشرفت‌های انجام شده در این زمینه: گفتنی است که در سال ۲۰۱۸ میلادی این اقدام در تمامی ایالت‌ها قانونی به شمار می‌آمد؛

ز) اشاره به تلاش فعالان این حوزه در سراسر ایالات متحده و جهان در راستای اعمال اصلاحات در این رابطه و اقدام سازمان ملل به تعیین هدف برای خود جهت پایان دادن به ازدواج کودکان تا سال ۲۰۳۰ میلادی؛

ح) گفتنی است که اکنون زمان آن فرا رسیده است تا فرماندار نیویورک با تصویب این لایحه این ایالت را تبدیل به پنجمین ایالتی کند که به ازدواج کودکان پایان بخشیده است؛^۶

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز دوشنبه ۱۰ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص تجارب کودکان در اردوگاه‌های پناهندگی آمریکا از بی‌توجهی‌ها و ترس‌ها. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام شبکه خبری بی.بی.سی، به تهیه تحقیق ویژه بر اساس انجام مصاحبه‌های مختلف با کودکان و کارکنان بازداشتگاه‌های مهاجرتی ایالات متحده و ذکر دعاوی مربوط به سردی هوا، بیماری، بی‌توجهی، وجود شپش و وضعیت بسیار نامناسب بهداشتی این اماکن؛

ب) اشاره به برخورداری ایالات متحده از نظام گسترده بازداشتگاه‌های مهاجرتی که در سراسر این کشور پراکنده شده است و بیش از ۲۰ هزار کودک مهاجر در آن‌ها نگهداری می‌شود؛

ج) اشاره به ورود بیش از ۳۶ هزار کودک بدون سرپرست، در ماه‌های مارس و آوریل سال جاری میلادی به آمریکا - که بالاترین آمار در سال‌های اخیر به شمار می‌آید - به امید پیوستن مجدد به پدر یا مادری که پیشتر در ایالات متحده اقامت گزیده‌اند: دولت آمریکا می‌گوید، بیش از ۸۰ درصد از آن‌ها در حال حاضر دارای یک عضو خانواده در این کشور هستند؛

^۶ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، به گشودن مرزهای این کشور به روی کودکان پناهجوی بی‌سرپرست در تلاش برای تعدیل سیاست دانلد ترامپ در راستای مسترد داشتن مهاجران به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹؛^۷

۷ سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل از ایالات‌متحده جهت پایان دادن به محدودیت‌های اعمال شده برای بیماری کووید - ۱۹ در قبال پناهجویان در مرز مکزیک.

برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به صدور بیانه از سوی فیلیپو گراندی، کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، مبنی بر درخواست از دولت ایالات‌متحده جهت رفع بی‌درنگ محدودیت‌های اعمال شده در حوزه سلامت عمومی در قبال پناهندگان که همچنان در مرز جنوبی این کشور به اجرا درمی‌آید و فراهم آوردن امکان دسترسی مجدد به نظام پناهجویی برای افرادی که زندگی‌شان وابسته به این امر است؛

ب) اشاره به استقبال این مقام سازمان ملل از طرح‌های دولت در راستای اعمال اصلاحات مورد نیاز و ظرفیت‌سازی‌های لازم جهت مدیریت فرآیندهای مرزی، همچنین ابراز خشنودی از گام‌های مثبت اتخاذ شده در راستای معافیت کودکان بدون سرپرست و برخی از خانواده‌ها، به‌ویژه خانواده‌های آسیب‌پذیر، از رعایت محدودیت‌های شدید اعمال شده در آغاز شیوع این بیماری همه‌گیر؛

ج) اشاره به درعین‌حال، هشدار کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، در زمینه منجر شدن نظامی که تنها پذیرش روزانه تعداد بسیاری کمی از پناهجویان را امکان‌پذیر ساخته، به بروز شماری از مخاطرات و اینکه این واکنش، پاسخی کافی در این زمینه به شمار نمی‌آید؛

د) اشاره به اقدام دولت بایدن در هفته گذشته، به موافقت با ماهانه ورود تا ۷۷۵۰ پناهجویی سرگردان در مکزیک به

ایالات‌متحده و انجام فرآیندهای پناهجویی روزانه برای تا ۲۵۰ متقاضی، به‌ویژه افراد متحمل بیشترین آسیب‌پذیری‌ها؛

ه) تأکید این مقام سازمان ملل بر ضرورت برداشتن اضطراری گام‌های بیشتر در راستای فراهم آوردن امکان ورود بیشتر پناهجویان از گذرگاه‌هایی که بر اساس فرمان مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌های ایالات‌متحده، از ماه مارس سال گذشته میلادی به روی آن‌ها بسته شده است: گفتنی است که این فرمان موجب اخراج صدها هزار تن از پناهجویان و مسترد شدن آن‌ها به مکزیک یا کشورهای مبدأشان شد و آن‌ها را از دسترسی به فرآیند درخواست پناهجویی محروم نمود؛

و) اشاره به منجر شدن این اخراج‌ها همچنین به بروز پیامدهای جدی بشردوستانه در شمال مکزیک؛

ز) تأکید نهاد پناهندگان سازمان ملل بر سازگاری کامل امکان حمایت به عمل آوردن از سلامت عمومی و حق دسترسی به پناهجویی، از ابتدای شیوع بیماری کووید - ۱۹ و اقدام بسیاری از کشورها به انجام هماهنگ این موارد؛

ح) اشاره به ترغیب دولت ایالات‌متحده به تداوم بخشیدن به اقدامات خود در راستای تحکیم نظام پناهجویی کشور و تنوع بخشیدن به ایجاد راه‌های امن تا بدین‌وسیله پناهجویان ناگزیر به عبور از گذرگاه‌های خطرناک که قاچاقچیان به آن‌ها توصیه می‌کنند، نشوند، همچنین اقدام این مقام سازمان ملل به ارائه حمایت کامل نهاد تحت نظارت خود در راستای پشتیبانی از اجرای این تصمیم.

ه) اشاره به وجود اتاق‌ها یا اتاقک‌های بسیار سرد در مراکز نگاهداری مهاجران در مرزهای ایالات متحده، موسوم به «جعبه‌های یخ» که به ادعای مصاحبه‌شوندگان از آن‌ها برای مورد پرسش قرار دادن مهاجران استفاده می‌کنند؛

و) اشاره به اقدام اداره امور گمرکی و محافظت از مرزهای آمریکا، در اواخر ماه مارس، به انتشار تصاویر نگران‌کننده‌ای از شرایط مرکز ویژه نگاهداری از مهاجران در شهر دونای ایالت تگزاس، شامل تصاویر انبوهی از چادرهای عظیم سفید در بالای این شهر کوچک: گفتنی است که این مرکز برای نگهداری ۲۵۰ نفر طراحی شده است اما در اوج ورود پناهندگان بیش از چهار هزار نفر در آن سکونت داشته‌اند؛

ز) اشاره به اظهارات مصاحبه‌شوندگان در زمینه شرایط این اردوگاه‌ها، از جمله فقدان جای کافی برای خواب، چکیدن آب از لوله‌های بر روی تشک‌ها و خیس بودن آن‌ها، سرمای هوا، استفاده از پتوهای اضطراری، استفاده از غذاهای تاریخ مصرف گذشته یا نپخته، شیوع بیماری‌ها، فقدان سرویس‌های بهداشتی کافی، وجود بوی نامطبوع، فقدان نور خورشید و سرگرمی، بروز افسردگی در میان کودکان و تمایل برخی از آن‌ها به خودکشی؛

ح) اشاره به اقدام جو بایدن به متوقف ساختن سیاست «لزوم ماندن پناهجویان در مکزیک»: بر اساس این سیاست مهاجران ناگزیر بودند در مدتی که پرونده‌های آن‌ها توسط دادگاه‌های مهاجرت ایالات متحده رسیدگی می‌شده، در مکزیک منتظر بمانند؛

ط) اشاره به اقدام دولت بایدن به صدور مجوز برای منتظر ماندن افرادی که پیشتر در این برنامه ثبت‌نام کرده بودند در ایالات متحده تا زمان رسیدگی به پرونده‌های آن‌ها و در عین حال تأکید بر بسته بودن مرز کشور برای دیگران: همچنین دولت بایدن یک گروه ویژه برای پیوند مجدد خانواده‌هایی که در جریان سیاست به اصطلاح «تحمل صفر» ترامپ جدا شدند، ایجاد کرده است؛

ی) اشاره به اقدام بایدن به متوقف کردن ساخت دیوار مرزی مکزیک و ارائه لایحه جدیدی برای مهاجرت که می‌تواند راهی برای اعطاء شهروندی به مهاجران ثبت‌نام نشده

در ایالات متحده باشد: علاوه بر این، هفته گذشته اعلام شد که ایالات متحده روزانه ۲۵۰ پناهجو را که به ویژه آسیب پذیر ارزیابی می شوند، می پذیرد؛
(ک) اشاره به منجر شدن انتشار شایعه برداشتن گام های بزرگ برای مهاجران از سوی بایدن و معکوس کردن اقدامات مهاجرتی سلف خود، به ترغیب بسیاری از کودکان به سفر به این کشور جهت پیوستن به خانواده های خود و
(ل) این در حالی است که ایالات متحده نظام کارآمدی برای پیوند دادن مجدد کودکان مهاجر به اعضاء خانواده شان در این کشور ندارد و بسیاری از این کودکان در این مسیر آسیب می پذیرند؟^{۹۸}

^۸ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-features-57250025>

^۹ سوابق در گزارش های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتد پرس، در روز سه شنبه ۲۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص نگاه داشته شدن کودکان مهاجر در سرپناه های گروهی فاقد مراقبت های لازم. برخی از محورهای این گزارش عبارت اند از:
الف) اشاره به اقدام دولت بایدن به نگاه داشتن ده ها هزار کودک پناهجو در شبکه ای فاقد شفافیت از حدود ۲۰۰ مرکز که در بیست ایالت این کشور پراکنده شده و شامل ۵ سرپناه با بیش از ۱۰۰۰ کودک می شود که در آن انباشته شده اند؛
ب) اشاره به داده های محرمانه به دست آمده از سوی این خبرگزاری مبنی بر افزایش بیش از دو برابری تعداد کودکان مهاجر، تحت سرپرستی دولت در خلال دو ماه گذشته و اقدام دولت فدرال در هفته جاری به اسکان حدود ۲۱ هزار کودک از کودکان نوپا تا نوجوانان: به عنوان مثال پایگاه نظامی فورت بلیس، در شهر ال پاسو تگزاس، از روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، بیش از ۴۵۰۰ کودک را در خود جای داده است؛
ج) اشاره به اظهارات وکلا، حامیان و کارشناسان سلامت روان مبنی بر ایمن بودن برخی از این سرپناه ها و فراهم آمدن مراقبت های لازم از کودکان در آن ها، در حالی که برخی دیگر از این اماکن سلامت و ایمنی کودکان را به مخاطره می اندازند؛
د) اشاره به تداوم یافتن اغلب اقدامات انجام شده توسط دولت ترامپ از سوی جو بایدن که خود آن ها را مورد انتقاد قرار داده بود، از جمله عدم بررسی پیشینه مراقبان کودکان، از طریق سوابق آن ها در اف.بی.آی. باین حال اسناد و مدارک دادگاه حاکی از آن است که دولت بایدن در تلاش برای حل و فصل شکایت های چند میلیون دلاری است که مبتنی بر این ادعا هستند که کودکان مهاجر در زمان ریاست جمهوری داندل ترامپ، در این سرپناه ها مورد سوءاستفاده قرار گرفته اند؛
ه) اشاره به بخشی از برنامه دولت جهت مدیریت هزاران کودک عبور کرده از مرز ایالات متحده و مکزیک مبنی بر، ایجاد ده ها سرپناه اضطراری فاقد مجوز در پایگاه های نظامی، استادیوم ها و سالن های اجتماعات که مقررات ایالتی را نادیده گرفته و مستلزم برخورداری از نظارت های حقوقی معمول نیستند: گفتنی است که در این اماکن که به آن ها مراکز جذب اضطراری گفته می شود، ضمانتی برای دسترسی کودکان به تحصیل، فرصت های تفریحی و سرگرمی و یا مشاوره حقوقی وجود ندارد؛
و) اشاره به اقدام دولت کنونی ایالات متحده به نشان دادن شفافیت بیشتر در این زمینه از طریق ارائه اطلاعات روزانه و نشان دادن عکس هایی از این اماکن: همچنین به گفته وزارت بهداشت و خدمات انسانی، مدت زمان متوسطی که کودکان باید در این نظام بگذرانند، از چهار ماه در پاییز گذشته به کمتر از یک ماه در بهار کاهش یافته است؛

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز یکشنبه ۹ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص یادآوری سالگرد صدسالگی واقعه شهر تالسا^۱ و تداوم انتظار جوامع سیاه‌پوست برای مشاهده عدالت و جبران خسارات. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به فرا رسیدن سالگرد یکصد سالگی وقوع قتل‌عام نژادپرستانه سال ۱۹۲۱ میلادی در شهر تالسا در ایالت اُکلاهما، که در آن گروهی از اوباش سفیدپوست، از جمله مأموران پلیس در کمتر از ۲۴ ساعت، بیش از ۱۲۰۰ منزل مسکونی در منطقه عمدتاً

ز) اشاره به درعین‌حال دریافت گزارش‌هایی از سوی این خبرگزاری، مبتنی بر مورد سوءاستفاده قرار گرفتن کودکان، که منجر به اخراج شماری از کارکنان این اماکن اضطراری در سال جاری میلادی شده است: همچنین گفتنی است که در برخی موارد وکلا و حتی والدین کودکان نیز از مکان نگاهداری آن‌ها اطلاع ندارند؛

ح) اشاره به اقدام وزارت بهداشت و خدمات انسانی به امتناع از اظهارنظر در این زمینه که آیا هیچ‌گونه معیار حقوقی اجرایی جهت مراقبت از کودکان اسکان داده شده در این اماکن اضطراری وجود دارد یا خیر و یا اینکه آن‌ها چگونه مورد نظارت قرار می‌گیرند؛

ط) اشاره به اقدام دولت بایدن به همچنین صدور مجوز دسترسی بسیار محدود به رسانه‌های خبری جهت تهیه گزارش از این اماکن پس از ورود کودکان به آن‌ها، به دلیل شیوع ویروس کرونا و محدودیت‌های حریم شخصی؛

ی) اشاره به نگرانی‌های حامیان حقوق بشر در زمینه سرپناه‌های جمعی برخوردار از صدها تخت برای کودکان و اقدام آن‌ها به رها کردن کودکان بدون نظارت‌های لازم و ارائه خدمات اولیه: خبرگزاری اسوشیتدپرس دریافته که حدود نیمی از کودکان مهاجر محبوس در ایالات‌متحده در سرپناه‌هایی برخوردار از بیش از ۱۰۰۰ کودک دیگر می‌خوابند؛ همچنین بیش از ۱۷۶۵۰ از این اماکن برخوردار از یکصد کودک یا بیشتر هستند؛

ک) اشاره به یکی از دلایل ورود شمار قابل‌توجهی از کودکان بدون والدین خود به خاک آمریکا، مبنی بر فرمان اضطراری دولت ترامپ در سال ۲۰۲۰ میلادی مبتنی بر بستن مرز ایالات‌متحده با مکزیک به روی تمامی مهاجران، به دلیل نگرانی‌های موجود در زمینه شیوع بیماری کووید-۱۹: گفتنی است که این فرمان اضطراری در زمان دولت بایدن همچنان برای بزرگسالان به اجرای درمی‌آید، با این تفاوت که کودکان بدون سرپرست در صورت ورود به کشور می‌توانند در آن اسکان یافته و تقاضای پناهندگی دهند. از این رو برخی از والدین کودکان‌شان را به تنهایی به مرزها می‌فرستند؛

ل) اشاره به مورد استقبال قرار گرفتن اکثر این کودکان از سوی یکی از والدین، بزرگسالی دیگر یا دوستان خانوادگی به عنوان قیم، اما باید خاطر نشان کرد که آن‌ها در وهله نخست از سوی اداره امور گمرکی و مرزی ایالات متحده بازداشت و سپس به سرپناهی دولتی انتقال می‌یابند؛

م) اشاره به اقدام دولت فدرال آمریکا، در طول سال ۲۰۱۹ میلادی، به نگاهداری نزدیک به ۷۰ هزار کودک در سرپناه‌های تعیین شده، بازداشتگاه‌های گروهی و یا تحت سرپرستی قیم‌ها و انتظار می‌رود که این تعدا در سال جاری افزایش یابد و

ن) اشاره به مدیریت برخی از این اماکن از سوی پیمان‌کارهایی که با شکایات حقوقی مبنی بر مورد سوءاستفاده قرار دادن فیزیکی و جنسی کودکان در این سرپناه‌ها در زمان دولت ترامپ مواجه هستند، حال آن که برخی دیگر شرکت‌های جدیدی هستند که هیچ تجربه‌ای در زمینه چگونگی برخورد با کودکان مهاجر را ندارند: در مجموع این اماکن اضطراری حدود ۱۸ هزار کودک را در خود جای می‌دهند.

سیاه‌پوست‌نشین گرین‌وود^{۱۱} را تخریب کردند، که در پی این اقدام حدود ۳۰۰ تن از سیاه‌پوستان این شهر کشته شده، بین ۸ تا ۱۰ هزار تن بی‌خانمان شده و ده‌ها میلیون دلار از ثروت ساکنان این منطقه نیز از بین رفت؛

ب) اشاره به مورد پیگرد قرار نگرفتن هیچ‌یک از عوامل این خشونت و تخریب که آثار آن همچنان از سوی سیاه‌پوستان این شهر قابل‌درک است؛

ج) تأکید بر تداوم ضرورت جبران خسارات حتی با گذشت ۱۰۰ سال از این حادثه، با توجه به ناکارآمدی مقام‌های این شهر و ایالت آکلاهما در این زمینه، بی‌نتیجه‌گذارند تلاش‌ها برای بازسازی آن، سرکوب حقیقت در زمینه چگونگی وقوع این رویداد و اجرای سیاست‌های تبعیض‌آمیز در سال‌های اخیر که منجر به بروز تفکیک عمیق نژادی در این شهر شده است: گفتنی است که بخش اعظم سیاه‌پوستان در بخش شمالی این شهر سکونت دارند، از جمله منطق گرین‌وود، که در قیاس با دیگر نقاط شهر به گونه چشمگیری کمتر توسعه یافته است؛

د) اشاره به فراهم آمدن فرصت لازم در آستانه صدسالگی این حادثه، برای مقام‌های کشور جهت سرانجام تصحیح اشتباهات خود از طریق ارائه و جبران جامع خسارات وارد آمده، به اشکال مختلف از جمله، پرداخت‌های مستقیم و یا به‌صورت تأمین مسکن، تحصیل، بهداشت و درمان و یا مزایای اقتصادی؛

ه) اشاره به در عوض اقدام مقام‌های کشور به متمرکز ساختن تلاش‌های خود بر رویدادهای خبرساز تدارک دیده شده از سوی کمیسیون صدسالگی، از جمله صرف ۳۰ میلیون دلار در این زمینه‌ها، همچون هزینه کرد ۲۰ میلیون دلاری برای ساخت مرکزی تاریخی به نام «خیزش گرین‌وود» که در ساخت آن، با بازماندگان این قتل‌عام یا نسل‌های بعدی آن‌ها به کفایت مشورت نشده و به انزوای آن‌ها دامن زده است؛

و) اشاره به منجر شدن این‌گونه اقدامات به نه تنها التیام آسیب‌های گسترده، متداوم و مورد بی‌اعتنایی واقع شده ناشی از این قتل‌عام، بلکه تشدید آن‌ها؛

ز) اشاره به ضرورت اقدام مقام‌های کشور به مشورت بی‌درنگ با اعضاء این جامعه در راستای ارائه طرح جامع جبران خسارات، به‌منظور احترام گذاردن به افرادی که جان خود را در این قتل‌عام از دست دادند و التیام بخشیدن به آسیب‌های وارد آمده به جامعه سیاه‌پوست؛

ح) اشاره به ضرورت مشتمل شدن این طرح بر جبران خسارات بازماندگان قربانیان این قتل‌عام و پرداخت مستقیم و بی‌درنگ منابع مالی به ۳ تن از بازماندگان در قید حیات این حادثه در طول این یکصد سال؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به تصویب قانون ا.ج. آر ۴۰، مبنی بر ایجاد کمیسیونی در راستای بررسی آثار قوانین و سیاست‌های دوران بردگی و پسا آزادی (لغو برده‌داری) که موجب آسیب رساندن به سیاه‌پوستان شده و از پیشرفت آن‌ها ممانعت به عمل آورده است، همچنین لزوم ارائه پیشنهادها در زمینه چگونگی ارائه غرامت‌ها و جبران خسارات؛^{۱۲}

ی) گفتنی است که جو بایدن، نخستین رئیس‌جمهوری آمریکا است که یاد قربانیان کشتار سال ۱۹۲۱ در شهر تالسا را بزرگ داشت - واقعه‌ای که به بدترین حادثه نژادی در تاریخ آمریکا شهرت پیدا کرده است. وی در روز سه‌شنبه ۴ خردادماه، برای شرکت در مراسم صدمین سالگرد این کشتار به شهر تالسای ایالت آکلاهما رفت و تصریح کرد که نفرت نژادپرستانه بر قوانین و فرهنگ آمریکا سایه انداخته است؛^{۱۳}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری فاکس نیوز، در روز چهارشنبه ۵ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اعتقاد حدود سه چهارم از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی این شبکه به افزایش میزان جرم و جنایت در ایالات متحده آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از: الف) اشاره به اعتقاد بیش از ۷ نفر از میان ۱۰ شرکت‌کننده در نظرسنجی انجام شده توسط شبکه خبری فاکس نیوز به افزایش میزان جرم و جنایت در سطح ملی: گفتنی است که این

^{۱۲} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/05/30/us-tulsa-centennial-timely-reminder-reparations-cannot-wait>

^{۱۳}<https://www.bbc.com/persian/world-57326184>

<https://b2n.ir/k16534>

نظرسنجی در فاصله روزهای شنبه اول تا سه‌شنبه ۴ خردادماه و پیش از تیراندازی دسته‌جمعی مرگبار به وقوع پیوسته در شهر سن خوزه در ایالت کالیفرنیا، در روز چهارشنبه ۵ خردادماه، انجام پذیرفت؛

ب) این در حالی است که نرخ جرم در شهرهای بزرگ این کشور افزایش یافته و مقام‌های پلیس فدرال (اف.بی.آی) به نهادهای مجری قانون در سطوح محلی هشدار داده‌اند که برای فصل تابستان در انتظار افزایش این پدیده باشند؛

ج) اشاره به یافته‌های این نظرسنجی مبنی بر اعتقاد اکثریت شرکت‌کنندگان به افزایش میزان جرم و جنایت هم در سطح ملی (۷۳ درصد از شرکت‌کنندگان) و هم در جوامع محلی‌شان (۵۴ درصد از شرکت‌کنندگان)؛

د) اشاره به اعتقاد بیشتر جمهوری‌خواهان (۸۳ درصد) در قیاس با مستقل‌ها (۷۳ درصد) و دموکرات‌ها (۶۲ درصد) به افزایش جرم و جنایت در ایالات متحده: این در حالی است که میزان برابری از لاتین‌تبارها (۷۵ درصد)، سیاه‌پوستان (۷۴ درصد) و سفیدپوستان (۷۲ درصد) بر این با روند که میزان جرم و جنایت در سطح ملی در قیاس با سال گذشته افزایش یافته است؛

ه) اشاره به حاکی بودن یافته‌های این نظرسنجی از اعتماد اکثریت مردم به نهادهای مجری قانون، یک سال پس از مرگ جورج فلوید، در روز ۲۵ مه سال ۲۰۲۰ میلادی و بروز اعتراضات گسترده در سراسر کشور و درخواست جهت کاهش بودجه پلیس؛

و) اشاره به برخورداری ۷۲ درصد از رأی‌دهندگان از میزان زیاد (۳۶ درصد) یا قابل قبولی از (۳۶ درصد) اعتماد به پلیس و مأموران مجری قانون: این در حالی است که ۲۷ درصد از آن‌ها اعتماد چندانی به این نهاد نداشته و یا به هیچ‌وجه اعتماد ندارند؛

ز) اشاره به برخورداری ۵۴ درصد از سیاه‌پوستان از حس عدم اعتماد به پلیس در قیاس با ۶۷ درصد از لاتین‌تبارها و ۷۶ درصد از سفیدپوستان که به پلیس اعتماد دارند؛

ح) اشاره به اعتماد ۸۷ درصد از جمهوری‌خواهان به پلیس در قیاس با ۶۶ درصد از مستقل‌ها و ۶۱ درصد از دموکرات‌ها در این زمینه؛

ط) اشاره به اعتقاد ۷۷ درصد از رأی‌دهندگان ساکن مناطق شهری به افزایش میزان جرم و جنایت در کشور در قیاس با ۷۱ درصد از ساکنان مناطق حومه و ۷۰ درصد از مناطق روستایی: گفتنی است که ۳۲ درصد از شهرنشینان به پلیس به میزان زیاد و یا به هیچ‌وجه اعتماد نداشته، در حالی این نرخ برای حومه‌نشینان ۲۶ درصد و برای روستائینان ۲۴ درصد است؛

ی) اشاره به به‌شمار آوردن خشونت مسلحانه از سوی بیش از نیمی از رأی‌دهندگان (۵۷ درصد) به‌عنوان تهدید عمده در قبال ثبات ایالات‌متحده: این در حالی است این عامل در قیاس با عوامل دیگر همچنان به‌مثابه تهدید عمده به شمار نمی‌آید، ازجمله عواملی چون زیرساخت‌های در حال تخریب (که ۵۹ درصد بر این باورند این عامل مهم‌تر است)، همچنین عواملی مانند، نژادپرستی (۵۸ درصد)، بزرگی دولت و نهادهای دولتی (۵۶ درصد)، نحوه آموزش کودکان (۵۶ درصد)، ویروس کرونا (۵۵ درصد)، مهاجرت‌های غیرقانونی (۵۵ درصد) و مواردی چون، تغییرات اقلیمی و آب و هوایی (۵۱ درصد)، رأی‌های غیرقانونی (۵۱ درصد)، سوسیالیسم (۴۹ درصد) و قوانین رأی‌گیری (۴۸ درصد)؛
ک) اشاره به به‌شمار آوردن اختلافات سیاسی (۶۴ درصد) و بیکاری (۶۱ درصد)، به‌عنوان مهم‌ترین عوامل تهدیدآمیز برای ثبات آمریکا؛

ل) در این نظرسنجی که به‌صورت تلفنی انجام شده ۱۰۰۳ نفر از رأی‌دهندگان به ثبت رسیده مشارکت کردند و حاشیه خطای آن مثبت یا منفی ۳ درصد بوده است.^{۱۵۴}

Organization for Defending Victims of Violence

^{۱۴} گزارش شبکه خبری فاکس نیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.foxnews.com/official-polls/voters-think-crime-on-the-rise>

^{۱۵} گزارش مرتبط در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز جمعه ۳۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص تداوم به شمار آمدن خشونت پلیس در ایالات متحده به عنوان نگرانی عمده، بر اساس نظرسنجی انجام شده در این زمینه. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به ابراز نظر اکثریت مردم آمریکا یک سال پس از قتل جورج فلویید به دست یک مأمور پلیس سفیدپوست - منجر به بروز اعتراض‌های جهانی و مورد مذاقه قرار گرفتن مسائل نژادی شد - در این زمینه که نژادپرستی و خشونت پلیس از جدی‌ترین معضلات پیش روی این کشور به شمار می‌آید: این در حالی است که تعداد نسبتاً اندکی نیز بر این باورند که تحولات سال گذشته منجر به بروز تغییرات مثبتی در این راستا شده است؛

ب) اشاره به نظرسنجی مشترک انجام شده توسط خبرگزاری اسوشیتد پرس و مرکز پژوهش امور عمومی نورک، مبنی بر تمایل بیشتر مردم آمریکا، در حال حاضر و پس از وقوع مرگ جورج فلوید، به تأیید این امر که خشونت پلیس معضلی جدی به شمار آمده و حدود نیمی از آن‌ها نیز بر این باورند با مأموران پلیسی که موجب بروز آسیب به مردم می‌شوند، که از سوی نظام قضایی ملایمت فراوانی صورت می‌پذیرد؛

ج) اشاره به دیگر یافته‌های این نظرسنجی مبنی بر اعتقاد ۶ آمریکایی از میان هر ۱۰ تن از شهروندان این کشور به این که نژادپرستی معضلی بسیار یا به شدت جدی به شمار آمده که مشابه با درصدی است که سال گذشته نیز این باور را داشتند؛

د) اشاره به اعتقاد نیمی از آمریکایی‌ها، حدود ۶ نفر از هر ۱۰ شهروند سیاه‌پوست این کشور، به عدم تغییر میزان اعتماد آن‌ها به نظام عدالت کیفری، حتی پس از محکومیت درک شووین به قتل جورج فلوید و اعتقاد یک سوم از آن‌ها به این که اعتمادشان افزایش یافته است: لازم به یادآوری است که درک شووین، مأمور سابق پلیس مینیاپولیس بود که در ماه آوریل سال جاری میلادی محکوم به قتل جورج فلوید شد؛

ه) اشاره به حاکی بودن این نظرسنجی از تغییر دیدگاه‌ها در زمینه خشونت و ناعدالتی پلیس در قبال سیاه‌پوستان در ماه ژوئن سال گذشته میلادی، تنها هفته‌ها پس از گذشت قتل جورج فلوید، به گونه‌ای که در سال ۲۰۱۹ تنها ۳۶ درصد از آمریکایی‌ها خشونت پلیس را معضلی بسیار یا به شدت جدی به شمار می‌آوردند، در حالی که پس از مرگ فلوید این رقم به ۴۸ درصد افزایش یافت و در حال حاضر نیز ۴۵ درصد همچنان بر این باورند: همچنین از هر ۱۰ نفر ۶ معتقدند که احتمال استفاده پلیس از نیروی مهلک در برابر یک فرد سیاه‌پوست بیشتر از یک فرد سفیدپوست است؛

و) اشاره به اعتقاد ۷۷ درصد، اکثریت قابل توجه سیاه‌پوستان آمریکا، به به‌شمار آمدن خشونت پلیس به عنوان معضلی جدی در قیاس با ۳۶ درصد از سفیدپوستان این کشور: این در حالی است که تعداد سفیدپوستان آمریکایی که معتقدند خشونت پلیس معضلی جدی به شمار نمی‌آید از ۲۶ درصد از ماه ژوئن سال گذشته میلادی به ۳۶ درصد در حال حاضر افزایش یافته است؛

ز) اشاره به وجود این شکاف همچنین در میان احزاب این کشور، به گونه‌ای که در میان دموکرات‌ها، از هر ۱۰ نفر، ۷ تن بر این باورند که خشونت پلیس معضلی بسیار جدی به شمار می‌آید، حال آن که ۵۸ درصد از جمهوری‌خواهان آن را معضلی جدی به شمار نمی‌آورند، که این رقم در ماه ژوئن سال گذشته ۴۴ درصد بود؛

ح) اشاره به تداوم حمایت اکثریت آمریکایی‌ها از لزوم وقوع تغییرات چشمگیر در نظام عدالت کیفری، به گونه‌ای که ۲۵ درصد از آن‌ها بر این باورند که این نظام نیازمند دگرگونی کامل است و ۴۳ درصد معتقدند که نظام مزبور نیازمند تغییرات اساسی است: این در حالی است که ۲۷ درصد دیگر از تغییرات کوچک حمایت می‌کنند و تنها ۴ درصد بر این باورند که این نظام نیازمند هیچ گونه تغییری نیست. گفتنی است که سیاه‌پوستان در جرگه گروهی قرار دارند که خواهان اعمال بزرگترین تغییرات در این نظام است؛

ط) اشاره به اعتقاد تنها ۲۴ درصد از پاسخ‌دهندگان به منجر شدن توجه به خشونت پلیس در قبال سیاه‌پوستان به وضعیت بهتر برای این دسته از شهروندان در خلال سال گذشته و در عین حال اعتقاد ۳۱ درصد به زو به وخامت نهادن این وضعیت و اعتقاد ۴۴ درصد به این که این امر هیچ تفاوتی را ایجاد نکرده است؛

ی) گفتنی است که ۵۴ درصد از سیاه‌پوستان معتقدند که این امر تفاوتی ایجاد نکرده است، در حالی که مابقی پاسخ‌دهندگان به طور مساوی بر این باورند که این موضوع موجب بهتر شدن یا رو به وخامت نهادن خشونت پلیس در قبال سیاه‌پوستان شده است؛

ک) اشاره به اعتقاد حدود ۸ نفر از هر ۱۰ آمریکایی سیاه‌پوست و دو سوم از آمریکایی‌های لاتین و آسیایی تبار به به‌شمار آمدن نژادپرستی در ایالات متحده به عنوان معضلی بسیار یا به شدت جدی: این در حالی است که حدود نیمی از سفیدپوستان آمریکایی این امر را معضلی جدی به شمار آورده و از هر ۱۰ نفر ۳ تن بر این باورند که این موضوع تا حدی معضلی جدی به شمار می‌آید؛

ل) اشاره به اظهارات آمریکایی‌های سیاه‌پوست مبنی بر مواجه شدنشان با تبعیض به اشکال مختلف، به گونه‌ای که از هر ۱۰ نفر، ۶ تن اظهار داشته‌اند که در برخورد با پلیس غالباً یا در برخی مواقع مورد تبعیض قرار گرفته‌اند که در مورد آمریکایی‌های

*کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۱۸ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عامدانه یک راننده کامیون به زیر گرفتن و کشتن چهار عضو یک خانواده مسلمان در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اقدام عامدانه یک راننده کامیون در شهر لندن کانادا (یکی از شهرهای جنوب استان انتاریو) به زیر گرفتن اعضاء یک خانواده مسلمان و کشتن چهار تن از آنها؛
(ب) اشاره به اظهارات پلیس استان انتاریو، مبنی بر اینکه راننده «عامدانه» و با انگیزه ناشی از «نفرت» علیه این خانواده مسلمان اقدام کرده است؛

(ج) اشاره به اقدام پلیس به منتشر نکردن اسامی این خانواده به درخواست بازماندگان آنها، اما معرفی راننده کامیون تحت نام «ناتانیل ولتمن» ۲۰ ساله، اهل شهر لندن در استان انتاریو که در حال حاضر با اتهام چهار فقره قتل و یک فقره اقدام به قتل مواجه است؛
(د) به شمار آوردن یک مادر بزرگ ۷۴ ساله و یک زن ۴۴ ساله به همراه یک مرد ۶۶ ساله و دختر نوجوان ۱۵ ساله آنها، به‌عنوان قربانیان این «حمله تروریستی»: گفتنی است که تنها نجات یافته این حمله یک پسر ۹ ساله است که به شدت آسیب دیده، اما مقام‌ها می‌گویند که زنده خواهد ماند؛

(ه) گفتنی است که جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، ضمن هولناک خواندن این واقعه از جامعه مسلمان مقیم شهر لندن انتاریو و مسلمانان کانادا حمایت و با بازماندگان قربانیان، از جمله پسر بچه ۹ ساله بازمانده از این حمله، ابراز همدردی کرد؛ وی همچنین اسامی

سفیدپوست این آمار یک به ده است: همچنین از هر ۱۰ آمریکایی آسیایی تبار حدود ۳ تن و از هر ۱۰ آمریکایی لاتین‌تبار حدود ۴ تن نیز همین اظهار نظر را کرده‌اند؛

(م) اشاره به اظهارات حدود ۶ تن از هر ۱۰ آمریکایی سپاه‌پوست مبنی بر مورد تبعیض واقع شدن معمول‌شان به هنگام ارائه درخواست برای یافتن شغل یا در تعامل در فروشگاه‌ها و مراکز خرید، حدود نیمی از آنها هنگامی که به دنبال خرید یا اجاره مسکن و یا درخواست برای دریافت وام هستند و حدود ۴ تن از میان هر ۱۰ نفر در زمان دریافت خدمات درمانی و
(س) اشاره به منجر شدن برخورد بحران‌های دوگانه شیوع بیماری کووید - ۱۹ و جنبش عدالت نژادی به تحت تأثیر قرار گرفتن نابرابر شهروندان رنگین‌پوست آمریکا و ناگزیر شدن برخی از آمریکایی‌های سفیدپوست به به‌ویژه دست و پنجه نرم کردن با تاریخ نژادپرستی این ملت به شیوه‌هایی که تا کنون تجربه نکرده بودند.

چهار عضو این خانواده مسلمان را اعلام کرد: مدیحه سلمان، ۴۴ ساله، همسر او سلمان افضل، ۶۶ ساله و دختر ۱۵ ساله آنها یمنا افضل و مادر بزرگ ۷۴ ساله این خانواده؛ (و) اشاره به اظهارات ترودو در پارلمان کانادا مبنی بر تأکید بر وجود نژادپرستی و اسلام‌هراسی در جامعه کانادا، همچنین تروریستی خواندن این حمله و قرار دادن منکران این امر با این پرسش که «با مشاهده چنین خشونتی چه طور می‌توانید بگویید که اسلام‌هراسی (در کانادا) وجود ندارد؟»؛

ز) گفتنی است که به نظر می‌رسد حمله مرگبار اخیر، پس از حمله سال ۲۰۱۷ میلادی به یک مسجد در شهر کبک سیتی کانادا، بدترین حملات از این دست باشد. در حمله به مسجد شهر کبک شش نمازگزار کشته شدند و متهم آن پرونده به حبس ابد محکوم شد^{۱۶}؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز، بی.بی.سی و دویچه وله، در روزهای شنبه ۱۵ و ۸ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص کشف بقایای ۲۱۵ کودک بومی در یک مدرسه شبانه‌روزی در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به کشف بقایای پیکرهای بیش از ۲۰۰ کودک در محوطه یک مدرسه شبانه‌روزی که در اواخر قرن نوزدهم در استان بریتیش کلمبیای کانادا ایجاد شده بود تا

افراد بومی را به اجبار جذب نماید؛

ب) اشاره به مورد ثبت‌نام قرار گرفتن حدود ۱۵۰ هزار کودک می‌تیس، رنگین‌پوست و اینوئیت (اسکیموهای کانادا و گرینلند) به اجبار در این مؤسسه‌ها: گفتنی است که طبق گزارش خبرگزاری فرانسه، این کشف بخش تاریکی از تاریخ کانادا را به نمایش می‌گذارد؛

ج) اشاره به صدور بیانیه از سوی یک جامعه بومی کانادا (Tk'emlups te)

Secwepemc)، در روز جمعه ۱۴ خردادماه، مبنی بر یافتن بقایای پیکرهای ۲۱۵ کودک با کمک رادارهای مخصوص در استان بریتیش کلمبیا، در نزدیکی شهر کملوپس: گفتنی

^{۱۶} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

است که طبق اظهارات روزان کازیمیر، رئیس این قبیله، برخی از این کودکان تنها ۳ سال داشتند؛

د) اشاره به ادامه اظهارات وی مبنی بر اعلام نشدن مرگ این کودکان - که علت و زمان آن مشخص نیست - از سوی مدیریت مدرسه شبانه‌روزی و همچنین امکان یافت شدن اجساد بیشتر با توجه به اینکه مناطق دیگری برای جستجو در محوطه مدرسه وجود دارد، که زمانی بزرگ‌ترین مدرسه شبانه‌روزی کانادا بود: وی تصریح کرد که یافته‌های اولیه تحقیقات در ماه ژوئن سال جاری در گزارشی منتشر خواهد شد؛

ه) اشاره به اظهارات جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا مبنی بر شوک و پریشانی خود در مورد کشف بقایای پیکرهای این کودکان در محوطه این مدرسه شبانه‌روزی سابق: گفتنی است که وی این مسئله را یادآور دردناک آنچه او به‌عنوان فصل تاریک و شرم‌آور از تاریخ کانادا خوانده، دانست؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن این مدرسه شبانه‌روزی که به نمایندگی از دولت کانادا از سوی کلیسای کاتولیک اداره می‌شد، به‌عنوان یکی از ۱۳۹ نهاد تأسیس شده در پایان قرن نوزدهم میلادی در این کشور و تداوم فعالیت آن تا دهه ۱۹۹۰: مدرسه شبانه‌روزی کملوپس در سال ۱۸۹۰ افتتاح شد و تا دهه ۱۹۵۰ پذیرای ۵۰۰ دانش‌آموز بود. گفتنی است که این مدرسه در سال ۱۹۶۰ میلادی تعطیل شده است؛

ز) اشاره به مورد ثبت فرار نگرستن این مرگ‌ها، اگرچه که بخش بایگانی موزه محلی در حال همکاری با موزه سلطنتی بریتیش کلمبیا است تا بررسی کنند که آیا سوابق مربوط به این مرگ‌ها را می‌توانند پیدا کنند یا خیر؛

ح) اشاره به مورد ثبت نام اجباری قرار گرفتن حدود ۱۵۰ هزار کودک بومی می‌تیس، رنگین‌پوست و اینوئیت در این مدارس شبانه‌روزی - جایی که آن‌ها را از خانواده، زبان و فرهنگ‌شان جدا می‌کردند: گفتنی است که این اقدام بخشی از برنامه تلفیق این کودکان در جامعه کانادا بود. آن‌ها مجبور بودند که مسیحی شوند و اجازه صحبت به زبان مادری خود را نداشتند؛

ط) اشاره به یافته‌های کمیسیون حقیقت و آشتی در سال ۲۰۱۵ میلادی، مبنی بر قرار گرفتن تعداد زیادی از کودکان این مدارس در معرض سوءرفتار یا سوءاستفاده جنسی و این در حالی است که دست‌کم ۳۲۰۰ نفر در این مدارس کشته شده‌اند که اغلب بر اثر بیماری سل بوده است: گفتنی است که مدیر مدرسه کمپوس در سال ۱۹۱۰ میلادی از بودجه ناکافی دولت کانادا برای «تغذیه دانش‌آموزان» شکایت کرده بود؛

ی) اشاره به اقدام اتاوا در سال ۲۰۰۸ میلادی، به عذرخواهی کردن از بازماندگان این مدارس شبانه‌روزی به‌عنوان بخشی از توافق‌نامه ۱,۹ میلیارد دلاری این کشور و اعتراف دولت کانادا به اینکه آزار جسمی در این مدارس بیداد می‌کرده و بسیاری از دانش‌آموزان به دلیل صحبت به زبان مادری خود مورد ضرب و جرح قرار می‌گرفتند؛

ک) این در حالی است که نخست‌وزیر کانادا در نشستی خبری از کلیسای کاتولیک خواست، مسئولیت خود را در رابطه با کشته شدن ۲۱۵ کودک بومی که بقایای پیکرهایشان در گورهای بدون علامت در این مدرسه شبانه‌روزی تحت سرپرستی کلیسا پیدا شده، بپذیرد. جاستین ترودو و اتیکان را فراخواند تا اسناد مربوط به این مدارس را منتشر کند و در این رابطه گام بردارد!^{۱۷}

۳- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز جمعه ۱۴ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست کارشناسان سازمان ملل از دولت کانادا و کلیسای کاتولیک جهت تحقیق در زمینه گورهای دسته‌جمعی در مدرسه کودکان بومی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست شماری از کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل از مقام‌های کانادا و کلیسای کاتولیک جهت انجام تحقیقات بی‌درنگ و جامع در زمینه کشف گور دسته

^{۱۷} گزارش‌های شبکه‌های خبری یورونیوز، بی.بی.سی و دویچه وله. قابل‌بازایی در لینک‌های:

[https://per.euronews.com/2021/05/29/remains-of-215-indigenous-children-found-on-a-](https://per.euronews.com/2021/05/29/remains-of-215-indigenous-children-found-on-a-former-residential-school-in-canada)

[former-residential-school-in-canada](https://per.euronews.com/2021/05/29/remains-of-215-indigenous-children-found-on-a-former-residential-school-in-canada)

<https://www.bbc.com/persian/world-57291329>

<https://b2n.ir/b10640>

جمعی بقایای بیش از ۲۰۰ کودک، در یکی از مدارس شبانه‌روزی استان بریتیش کلمبیا که کودکان بومی را به‌اجبار از خانواده‌هایشان جدا می‌کردند؛

ب) اشاره به تحت مدیریت کلیسای کاتولیک قرار داشتن مدرسه شبانه‌روزی کملوپس^{۱۸} - که بقایای کودکان در آن یافت شد - از اواخر قرن ۱۹ تا اواخر دهه ۱۹۶۰ که سرانجام دولت فدرال مدیریت این مدرسه را تا زمان تعطیلی آن در دهه ۱۹۷۰ میلادی در اختیار گرفت؛

ج) به شمار آمدن این مدرسه به‌عنوان بخشی از نظام مدارس شبانه‌روزی بومی که در فاصله سال‌های ۱۸۳۱ تا ۱۹۹۶ میزبان بیش از ۱۵۰ هزار کودک در بیش از ۱۳۰ مدرسه بودند که توسط کلیسای کاتولیک و دولت فدرال اداره می‌شدند؛

د) اشاره به حاکی بودن گزارش کمیسیون حقیقت و آشتی^{۱۹} کانادا در سال ۲۰۱۵ میلادی از قرار گرفتن کودکان بومی در معرض سوءاستفاده، سوءتغذیه و تجاوز و اینکه دست‌کم ۴۰۰۰ تن از آن‌ها بر اثر بیماری، بی‌توجهی، حوادث یا سوءاستفاده در این مدارس جان خود را از دست دادند؛

ه) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از مقام‌ها جهت انجام تحقیقات جامع و کامل در زمینه شرایط این مرگ‌ها و مقام‌ها و نهادهای مسئول، از جمله انجام بررسی‌های جرم‌شناسانه در زمینه بقایای کودکان یافت شده و اقدام جهت شناسایی و ثبت مشخصات کودکان گم‌شده؛

و) اشاره به همچنین درخواست این کارشناسان از دولت جهت انجام تحقیقات مشابه در زمینه تمامی مدارس شبانه‌روزی کشور و ناطر نشان کردن حق قربانیان در راستای دستیابی کامل به حقیقت در زمینه موارد نقض صورت گرفته؛

ز) تأکید بر ضرورت اقدام قوه قضاییه به انجام تحقیقات کیفری در زمینه تمامی مرگ‌های مشکوک و اتهامات مربوط به اعمال شکنجه و خشونت جنسی علیه کودکان ساکن این

^{۱۸}Kamloops

^{۱۹}Truth and Reconciliation Commission

مدارس شبانه‌روزی و مورد پیگرد قرار دادن و مجازات عاملان و کسانی که به پنهان‌کاری در این زمینه پرداخته و ممکن است همچنان در قید حیات باشند؛

ح) اشاره به انجام موارد نقض گسترده حقوق بشر علیه کودکان جوامع بومی و غیرقابل‌باور بودن اقدام دولت کانادا و کلیسای کاتولیک به مورد بی‌اعتنایی قرار دادن این جرائم فجیع و عدم جبران آن؛

ط) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از دولت کانادا جهت اجرای کامل تمامی توصیه‌های ارائه شده در گزارش سال ۲۰۱۵ کمیسیون حقیقت و آشتی چرا که قربانیان و خانواده‌های آن‌ها سال‌ها است که در انتظار عدالت و جبران خسارات وارد آمده هستند و از این‌رو، پذیرش مسئولیت این اقدامات، آشکار ساختن جامع حقیقت و جبران تمام و کمال خسارات باید در اسرع وقت صورت پذیرد و

ی) اشاره به درخواست کارشناسان سازمان ملل از کلیسای کاتولیک جهت فراهم آوردن دسترسی کامل مقام‌های قضایی به آرشیوهای مدارس شبانه‌روزی که توسط این نهاد اداره می‌شده، همچنین انجام تحقیقات بی‌درنگ و جامع داخلی و قضایی در زمینه این اتهامات و افساء عمومی نتیجه تحقیقات انجام شده.^{۲۰}

*بریتانیا سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز شنبه ۸ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص سخت‌گیری بریتانیا در مورد سفر و اقامت شهروندان اتحادیه اروپا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به منجر شدن اجرای قرارداد برگزیت به اقدام بریتانیا به تشدید محدودیت‌های ناظر بر سفر و اقامت شهروندان کشورهای اروپایی و ناگزیر شدن شماری از شهروندان اتحادیه اروپا به ترک خاک این کشور بنا بر تصمیم وزارت کشور؛

^{۲۰} گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل‌بازرسی در لینک:

ب) اشاره به برقراری شرط نیاز به روادید برای تمامی افراد خواهان کار یا اقامت در بریتانیا، از جمله شهروندان کشورهای عضو اتحادیه اروپا، با اجرای برگزیت و خروج این کشور از این اتحادیه و اتخاذی رویکردی سخت‌گیرانه در این رابطه؛

ج) اشاره به اقدام مقام‌های بریتانیا، به ممانعت به عمل آوردن از سفر ۳۲۹۴ شهروند اروپایی در فاصله زمانی اول ژانویه تا ماه مارس سال جاری میلادی: گفته می‌شود که این تعداد پاسخ منفی برای صدور روادید، شش برابر میزان مدت زمان مشابه سال گذشته بوده است؛

د) اشاره به اقدام مسئولان کنترل مرزهای بریتانیا به نه تنها ممانعت به عمل آوردن از ورود این شهروندان اروپایی به خاک این کشور، بلکه نگاه داشتن آن‌ها برای چندین روز در بنادر و فرودگاه‌ها و سپس بازگرداندن‌شان به کشورهاشان؛

ه) اشاره به اظهارات مقام‌های وزارت کشور آلمان مبنی بر ممانعت بریتانیا از ورود ۲۲ شهروند این کشور در ۳ ماهه نخست سال جاری میلادی و درعین حال، وخیم‌تر بودن این وضعیت برای شهروندان کشور رومانی: گفتنی است که بریتانیا در بازه زمانی اول ژانویه تا پایان ماه مارس سال جاری، از سفر بیش از ۲۰۰۰ شهروند رومانی به کشور خود ممانعت به عمل آورده که این رقم در قیاس با مدت زمان مشابه سال گذشته ۱۰ برابر شده است و

و) باید یادآور شد که سفر گردشگران کشورهای عضو اتحادیه اروپا به بریتانیا همچنان بدون درخواست روادید ممکن است و سخت‌گیری‌های یاد شده ناظر بر سفر آن دسته از شهروندان اروپایی است که خواستار اقامت یا کار در آن کشور هستند^{۲۱}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنج‌شنبه ۶ خردادماه ۱۴۰۰، به نقل از خبرگزاری آناتولی، در خصوص مواجهه دانش‌آموزان بریتانیایی با مجازات در صورت حمایت از فلسطین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۲۱} گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به منجر شدن حملات اخیر رژیم اسرائیل به فلسطینیان اراضی اشغالی در نوار غزه و بیت المقدس شرقی به بروز تظاهرات دسته جمعی، نه تنها در خیابان‌های بریتانیا، بلکه در مدارس این کشور؛

ب) اشاره به، درعین حال، مواجهه دانش آموزان با پیامدهای اقدامات خویش در این رابطه از سوی مقام‌های مدرسه، به طوری که مدیر یکی از مدارس، پرچم فلسطین را «دعوت به اقدام مسلحانه و نماد ضدیهودی‌گری» خوانده بود که این اقدام موجب برانگیختن خشم و سرزنش از سوی جامعه شده و این پرسش را مطرح نمود که چرا کودکان باید برای ابراز اندیشه‌های خود مورد مجازات قرار گیرند؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن این مدیر مدرسه به عذرخواهی در مورد اظهارات تحریک‌آمیز خود و بیان این استدلال که قصد وی هرگز برآشفتن دانش آموزان و جامعه نبوده است: گفتنی است که به این منظور قرار است ملاقاتی میان مدیر مدرسه و نماینده دانش آموزان صورت پذیرد؛

د) اشاره به اقدام مدرسه به همکاری با سازمان‌ها و خیریه‌های بین‌المللی در راستای کمک به کارزارهای آن‌ها در خاورمیانه و برگزاری نشست‌ی برای دانش آموزان و آموزگاران در زمینه مناقشه فلسطین؛

ه) اشاره به مواجه شدن دانش آموزان دیگر مدارس بریتانیا، در شهرهای برمینگام، منچستر، راجدیل^۲ و لندن با واکنش‌های خصومت‌آمیز مشابه، از جمله اقدام آموزگاران مدرسه‌ای در شرق لندن (کلپتون گرلز آکادمی)^۳ به برداشتن پوسترها و نمادهای فلسطین و مبارزات آن‌ها پس از برگزاری تحصنی اعتراضی از سوی دانش آموزان در مدرسه و سر دادن شعار «فلسطین را آزاد کنید»؛

و) اشاره به اقدام کالج لورتو^۴ در شهر منچستر، به تعطیل کردن مدرسه، پس از اقدام ۲۰۰ دانش آموز به برنامه‌ریزی برای برگزاری تظاهرات: گفتنی است که به‌رغم تعطیلی مدرسه،

^۲Rochdale

^۳Clapton Girls' Academy

^۴Loreto College

دانش‌آموزان و ساکنان محلی در بیرون از درهای کالج گردهم آمده و با در دست داشتن پرچم‌های فلسطین، شعارهایی به طرفداری و حمایت از این کشور و مردم آن سر دادند؛ (ز) اشاره به حاکی بود محتوای یک فایل صوتی محرمانه از اقدام معلمی در مدرسه اولدر هیل^{۲۶} در شهر راجدیل، به توییح یک دانش‌آموز کلاس هفتمی برای بیان حمایت خود از و همدردی با کودکان فلسطینی کشته شده توسط نیروهای رژیم اسرائیل؛

(ح) اشاره به محتوای این فایل صوتی مبنی بر اقدام معلم مزبور به انکار کشته شدن کودکان توسط حملات هوایی رژیم اسرائیل و متهم کردن دانش‌آموز به برخورداری از دیدگاه‌های نژادپرستانه و بحث در این رابطه که اگرچه هر کسی آزاد است که عقاید خود را داشته باشد، اما این شامل محیط مدرسه نمی‌شود؛

(ط) گفتنی است که در پی حملات نیروهای رژیم اسرائیل به نوار غزه، دست‌کم ۲۵۴ فلسطینی، شامل ۶۶ کودک و ۳۹ زن کشته و بیش از ۱۹۰۰ تن دیگر مجروح شدند، این در حالی است که ۳۱ تن نیز در پی حملات رژیم اسرائیل به کرانه غربی جان خود را از دست دادند. همچنین ۱۳ اسرائیلی نیز بر اثر حملات راکتی فلسطینیان از نوار غزه کشته شدند^{۲۷}؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۴ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص حکم دادگاه عالی اروپا مبنی بر نقض حقوق بشر توسط اقدامات بریتانیا در زمینه

نظارت جمعی برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اقدام دادگاه حقوق بشر اروپا، در روز سه‌شنبه ۴ خردادماه، به صدور حکمی تحول‌برانگیز، مبنی بر عدم برخورداری بخش اعظم شنود ارتباطات از سوی دولت بریتانیا از حفاظت‌های سرتاسری، جهت فراهم آوردن ضمانت‌های کارآمد و کافی در قبال

^{۲۶}Older Hill

^{۲۷} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، به نقل از خبرگزاری آنا تولی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210527-school-children-in-uk-face-punishments-for-supporting-palestine>

خطر سوءاستفاده‌های خودسرانه و ازاین‌رو منجر شدن آن به نقض حقوق حریم شخصی و آزادی؛

ب) اشاره به مطرح شدن این پرونده از سوی سازمان عفو بین‌الملل، سازمان لیبرتی، نهاد بین‌المللی حریم شخصی و شماری از سازمان‌های حقوق بشری دیگر در پی افشاش‌گری‌های ادوارد اسنودن،^{۲۷} پیمانکار سابق آژانس امنیت ملی ایالات متحده، در سال ۲۰۱۳ میلادی، مبنی بر اینکه آژانس اطلاعاتی بریتانیا (مرکز ارتباطات دولتی این کشور) روزانه به شنود و پردازش محرمانه ارتباطات شخصی میلیون‌ها تن از مردم در سراسر جهان، از جمله شهروندان خود می‌پردازد؛

ج) اشاره به اظهارات کیت لوگن،^{۲۸} مشاور حقوقی ارشد سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر ضرورت پایان یافتن استخراج و پردازش آزادانه ارتباطات شخصی میلیون‌ها تن از مردم و به شمار آوردن حکم دادگاه حقوق بشر اروپا به‌عنوان گامی چشمگیر در راستای محکومیت نظارت‌های انجام شده از سوی دولت؛

د) اشاره به حاکی بودن حکم قابل توجه دادگاه از اینکه حکومت‌ها نمی‌توانند قدرت اختیار نظارت را به قوه مجریه تفویض نموده و یا آزادانه از ارتباطات شخصی میلیون‌ها تن از مردم به‌عنوان کالا استفاده کنند؛

ه) اشاره به اقدام دادگاه حقوق بشر اروپا به محکوم کردن فقدان مجوز مستقل برای انجام شنودهای گسترده، نقائص موجود در اطلاعات مورد نیاز برای حکم‌های شنود، فقدان مجوز مناسب برای گزینش ارتباطات و نظارت‌ها ناکافی جهت ارائه ضمانت‌های لازم در قبال سوءاستفاده؛

و) اشاره به تأکید حکم دادگاه بر اینکه نهادهای اطلاعاتی نمی‌توانند خودسرانه، محرمانه و بدون برخورداری از مجوز و نظارت مقام‌های مستقل عمل نمایند. آن‌ها باید برای اقدامات خود مسئول به شمار آیند، چراکه قابلیت‌هایشان در دستیابی به داده‌های شخصی

^{۲۷}Edward Snowden

^{۲۸}Kate Logan

شهروندان کشورها - حتی زمانی که مظنون به انجام خلافی نیستند - جوامع دموکراتیک را با مخاطرات جدی مواجه می‌سازد.^{۲۹}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۱۸ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص رسوایی پدید آمده بر سر اجساد اهدایی در فرانسه و متهم شدن رئیس سابق یکی از دانشگاه‌های این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به افشاء اقدام دانشگاه دکارت پاریس، در سال ۲۰۱۹ میلادی، به تلنبار کردن اجساد که برای کارهای تحقیقاتی به مرکز اهداء بدن این دانشگاه اعطاء شده، به میزانی که تجزیه شده و پوسیده بودند: گفتنی است که مرکز اهداء بدن این دانشگاه پیش از اینکه به دنبال این رسوایی تعطیل شود، صدها جسد را تحویل گرفته بود؛

ب) اشاره به متهم شدن فردریک داردل، رئیس سابق این دانشگاه در سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۹ میلادی، به بی‌احترامی به اجساد اهداء شده؛

ج) اشاره به گزارش نشریه اکسپرس، در سال ۲۰۱۹ میلادی، در رابطه با وضعیت تکان‌دهنده این مرکز مبنی بر تلنبار شدن ده‌ها جسد برهنه با چشمان باز روی برانکاردها و تجزیه شدن آن‌ها؛

د) اشاره به اقدام نشریه اکسپرس به نام‌گذاری این مرکز تحت عنوان «گور جمعی در قلب پاریس»، ضمن اشاره به خورده شدن برخی از اجساد در حال پوسیدگی توسط موش‌ها و ناگزیر شدن کارکنان این مرکز به سوزاندن آن‌ها: به گزارش اکسپرس، در برخی موارد اجساد برای اقدام‌های نامناسب، مانند آزمایش تصادف اتومبیل به شرکت‌های خصوصی فروخته شده بودند؛

ه) اشاره به اظهارات ماری-الی کانو-برنار، وکیل داردل، مبنی بر به شمار آوردن وضعیت وخیم این مرکز به‌عنوان نتیجه اهمال دولت با توجه به اینکه به گفته وی، موکلش بارها از

^{۲۹} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

دولت درخواست بودجه برای بازسازی این مرکز کرده، اما توجهی به آن نشده بود: گفتنی است که این مرکز که در سال ۱۹۵۳ تأسیس شده بود، در سال ۲۰۱۹ میلادی تعطیل شد؛ (و) اشاره به حاکی بودن تحقیقات دولت در ماه ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی، از صورت پذیرفتن تخلفات اخلاقی جدی در این مرکز؛

(ز) اشاره به گزارش خبرگزاری فرانسه در این رابطه، مبنی بر همچنین، متهم شدن دو دستیار آزمایشگاه در این مرکز به بی‌احترامی به اجساد؛

(ح) اشاره به اقدام این دانشگاه به عذرخواهی از خانواده‌های اهداءکنندگان، با توجه به اینکه این دادخواست بیش از ۱۷۰ شاکی دارد و

(ط) گفتنی است که پس از تعطیلی این مرکز، دادرل دستیار فریدریک ویدال، وزیر تحقیقات بود و از سپتامبر سال ۲۰۲۰ ریاست یک واحد پژوهشی در مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه (سی.ان.آر.اس) را بر عهده داشت؛^۳

۲- انتشار گزارش از سوی رادیو بین‌المللی فرانسه، در روز پنج‌شنبه ۱۳ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آوردن فرانسه به‌عنوان سومین صادرکنندهٔ اسلحه و عربستان به‌عنوان اولین خریدار سلاح‌های فرانسوی در مقابل ایران. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام وزارت دفاع فرانسه به تسلیم گزارش سالانه خود به مجلس این کشور مبنی بر کاهش فروش سلاح در سال ۲۰۲۰ میلادی، به دلیل شیوع جهانی بیماری کووید - ۱۹ و درعین حال به شمار آمدن فرانسه با فروش ۴ میلیارد و ۹۰۰ میلیون یورو سلاح پس از ایالات متحده و روسیه، به‌عنوان سومین صادرکننده تسلیحات در جهان؛

ب) اشاره به به‌شمار آمدن عربستان، آمریکا و مراکش به ترتیب، به‌عنوان نخستین، دومین و سومین خریداران سلاح‌های فرانسوی؛

^۳ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازرسی در لینک:

ج) اشاره به افزایش ۸ درصدی صادرات تسلیحات از فرانسه به کشورهای اروپایی، به ویژه بریتانیا و یونان در قیاس با سال ۲۰۱۷ میلادی و اینکه کشورهای خاورمیانه و اروپا به تنهایی خریدار پنجاه درصد از سلاح‌های صادراتی فرانسه به شمار می‌آیند: باین‌حال، بزرگ‌ترین صادرکنندگان اسلحه در جهان همچنان آمریکا (با فروش ۱۴۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون یورو) و روسیه (با فروش ۵۰ میلیارد دلار) بوده‌اند؛

د) اشاره به اقدام فرانسه به فروش ۷۰۴ میلیون یورو سلاح به عربستان در سال گذشته میلادی: گفتنی است که در این سال صادرات تسلیحات از فرانسه به آمریکا و بریتانیا به ترتیب ۴۳۳ میلیون و ۲۹۰ میلیون یورو بوده است؛

و) اشاره به مشتمل شدن سلاح‌های فروخته شده از سوی وزارت دفاع فرانسه به عربستان بر، سامانه‌های دفاع ضد هوایی در برابر حملات پهپادی و به منظور مقابله با تهدیدهای (ادعایی) ایران: فرانسه در عین حال مهمات نظامی نیز به عربستان فروخته بی آنکه توضیح بیشتری درباره آن‌ها بدهد. گفتنی است که خاورمیانه مقصد ۲۴ درصد صادرات اسلحه فرانسه است؛^{۳۱}

^{۳۱} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص موافقت فرانسه با فروش هواپیماهای جنگنده به مصر.

برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام دولت عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهور مصر، به تأیید گزارش‌ها مبنی بر خرید ۳۰ جت جنگنده رافال از فرانسه، همزمان با ابراز نگرانی مدافعان حقوق بشر در این زمینه؛

ب) اشاره به اقدام دولت فرانسه به فروش ۳۰ جت جنگنده رافال و تجهیزات الکترونیکی نظامی از سوی شرکت داسو، به دولت مصر و تأیید این خبر از سوی وزارت دفاع مصر با انتشار پستی در شبکه اجتماعی توئیتر، در روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه؛

ج) اشاره به ناکام ماندن قراردادهای نظامی مشابه میان دو کشور در گذشته به دلیل دغدغه‌های موجود در زمینه توانایی پرداخت مبالغ قرارداد از سوی دولت مصر و نه به دلیل نگرانی‌ها در زمینه سوابق حقوق بشری این کشور؛

د) اشاره به خبر منتشر شده در این زمینه در پایگاه رسانه‌ای - تحلیلی دیسکلوز فرانسه، مبنی بر به سرانجام رسیدن این قرار داد ۳،۷۵ میلیارد یورویی (۴،۵ میلیارد دلاری) در اواخر ماه آوریل سال جاری و امضاء آن در روز سه‌شنبه ۱۴ اردیبهشت ماه همزمان با ورود هیأتی از مصر به پاریس؛

ه) اشاره به تضمین پرداخت ۸۵ درصد از وام مربوط به این معامله از سوی دولت فرانسه و بانک‌های بی.ان.پی پاریس، کردیت اگریکول، سوسیتیه ژنرال و سی.آی.سی؛

و) اشاره به مورد سرزنش قرار گرفتن دولت فرانسه از سوی مدافعان حقوق بشر، پس از افشاء این خبر از سوی سایت دیسکلوز و اظهارات بندیکت ژانرود، مدیر بخش فرانسه در سازمان دیده‌بان حقوق بشر مبنی بر به شمار آوردن اقدام فرانسه به امضاء این قرارداد ابرتسلیحاتی با دولت سیسی، به عنوان ترغیب ظالمانه سرکوب شدید در مصر، در حالی که دولت این کشور

ز) اشاره به توضیحات وزارت دفاع فرانسه مبنی بر تأثیر فروش اسلحه بر زندگی و فعالیت‌های اقتصادی در این کشور: به عبارت دیگر، صادرات اسلحه ۱۳ درصد از مشاغل صنعتی - دویست هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم در این کشور - را تأمین می‌کند؛

ح) گفتنی است که اگر چه جو بایدن نیز در جریان کارزار انتخاباتی خود مدعی شد که برای جلوگیری از تشدید جنگ در منطقه، قصد دارد دفاع از حقوق بشر را در سیاست خارجی آمریکا متجلی کند، اما، وی در فوریه گذشته با فروش دویست میلیون دلار سلاح به مصر و امضاء یک قرارداد نظامی با امارات به ارزش ۲۳ میلیارد دلار موافقت کرد^{۳۲}؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۶ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام فرانسه به پذیرش نقش و مسئولیت تاریخی این کشور در نسل‌کشی رواندا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

دهه‌ها است که به بدترین سرکوب‌ها، قلع و قمع جامعه حقوق بشری و ارتکاب به موارد به شدت جدی نقض حقوق بشر به بهانه مبارزه با تروریسم پرداخته است؛

ز) اشاره به خشمگین شدن مدافعان حقوق بشر از اقدام امنوئل مکران، رئیس‌جمهور فرانسه، در سال گذشته، به پهن کردن فرش قرمز برای استقبال از السیسی در پاریس، به جای مطرح کردن وجود حدود ۶۰ هزار زندانی سیاسی در این کشور با او و اعطاء بالاترین نشان افتخار فرانسه به وی؛

ح) اشاره به همچنین اظهارات مکران در آن زمان، مبنی بر عدم اقدام وی به متکی نمودن فروش تسلیحات به مصر به کارنامه حقوق بشری این کشور، چراکه این امر موجب محدود کردن السیسی در مبارزه او با تروریسم منطقه‌ای به ویژه در همسایگی کشوری چون، لیبی و همچنین علیه گروه‌ها جهادی در مصر می‌شود؛

ط) اشاره به به‌شمار آمدن مصر به عنوان نخستین کشور سفارش‌دهنده جت‌های جنگنده رافال، ابتداء در سال ۲۰۱۵ میلادی و به شمار آمدن او به عنوان یکی از بزرگترین مشتریان تجهیزات دفاعی فرانسه؛

ی) اشاره به ارزش ۲۰۰ میلیون یورویی سایر تجهیزات خریداری شده از فرانسه از سوی مصر، از شرکت سازنده موشک‌های ام.بی.دی.ای و شرکت تجهیزات الکترونیکی و دفاعی سفران؛

ک) گفتنی است که فرانسه در ماه ژانویه سال جاری میلادی قراردادی ۲,۵ میلیارد یورویی با یونان برای فروش جت‌های جنگنده رافال امضاء کرده و این جت‌ها که همچنین به هند و قطر نیز فروخته شده‌اند، یکی از موفق‌ترین کالاهای صادراتی دفاعی فرانسه به شمار می‌آیند و

ل) به گزارش شبکه خبری یورونیوز، بر پایه گزارش سالانه پارلمان فرانسه، ارزش صادرات تسلیحات این کشور به مصر از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹ میلادی، به ۷,۷ میلیارد یورو رسیده و به این ترتیب مصر به چهارمین کشور خریدار سلاح‌های فرانسوی تبدیل شده است.

^{۳۲} گزارش رادیو بین‌المللی فرانسه. قابل‌بازایی در لینک:

الف) اشاره به اظهارات امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، در سخنانی بی‌سابقه مبنی بر پذیرش نقش کشورش در نسل‌کشی توتسی‌های رواندا، همچنین تأکید بر مسئولیت سیاسی و تاریخی فرانسه در رواندا با توجه به اقدام آن به حمایت از رژیم نسل‌کش این کشور و ایستادگی در کنار آن؛

ب) اشاره به اقدام مکرون به ایراد این سخنان در مقر یادبود نسل‌کشی کیگالی، جایی که بقایای ۲۵۰ هزار قربانی این نسل‌کشی در محله «گیزوسی» قرار دارد: گفتنی است که از نسل‌کشی توتسی‌های رواندا ۲۷ سال می‌گذرد. در این نسل‌کشی نزدیک به ۸۰۰ هزار توتسی به فجیع‌ترین وضع و در کمتر از سه ماه قربانی شدند؛

ج) اشاره به درعین‌حال عدم اقدام امانوئل مکرون به پذیرش همدستی دولت وقت فرانسه در این کشتار، اما برشمردن عدم بررسی و چشم‌پوشی کردن از واقعیت به مدت طولانی، به‌عنوان بزرگ‌ترین خطای این کشور؛

د) اشاره به اقدام کمیسیون تحقیق تاریخی - که به دستور امانوئل مکرون و به‌منظور تحقیق درباره نقش فرانسه در نسل‌کشی رواندا تشکیل شده بود - به ارائه گزارش ۱۲۰۰ صفحه‌ای خود در هفته‌های اخیر: گفتنی است که ۱۴ مورخ در تنظیم این گزارش تحقیقی که از سال ۲۰۱۸ میلادی آغاز شده بود، ایفاء نقش کردند؛

ه) اشاره به مفاد این گزارش مبنی بر مسئولیت به شمار آمدن دولت وقت فرانسه در نسل‌کشی رواندا و درعین‌حال مبرا شدن آن از هرگونه «همدستی» در این رابطه؛

و) اشاره به «سطحی» به شمار آوردن نقش فرانسه در این نسل‌کشی از سوی برخی از مورخان این گزارش: این در حالی است که بسیاری از مورخان فرانسوی و رواندایی معتقدند که نظامیان فرانسه در نسل‌کشی رواندا همدست حاکمان نزدیک به قبیله «هوتو» بودند؛ هوتوهایی که در کمتر از سه ماه، هشتصد هزار تن از توتسی‌های رواندا را با سبوعانه‌ترین روش‌ها قتل‌عام کردند؛

ز) اشاره به قرار گرفتن فرانسه در سال ۱۹۹۰ میلادی، در کنار حاکمان هوتوی رواندا، به دلیل منافع مالی و اقتصادی: گفتنی است که صدها نیروی نظامی این کشور از سال ۱۹۹۰

به آموزش پرسنل امنیتی و نظامی رژیم «جوئناال هابیاری مانا» پرداختند و سه ماه پس از شروع کشتار در رواندا نیز عملیاتی را در غرب این کشور برای ایجاد یک منطقه امن آغاز کردند؛

ح) اشاره به ادعای دولت وقت فرانسه مبنی بر به شمار آوردن «حراست از مردم تهدید شده رواندا»، به عنوان هدف اصلی نظامیان، اما بسیاری از شواهد حاکی از آن است که این منطقه تبدیل به محل امنی شد برای بسیاری از سرکوبگران هوتو و رژیم هابیاریمانا: گفتنی است که فرانسوا میتران، سیاستمدار سوسیالیست فرانسوی، در اوج بیماری و یک سال پیش از مرگ، رئیس جمهوری فرانسه در جریان نسل کشی بود؛

ط) لازم به ذکر است که سفر امانوئل مکرون به رواندا در جهت پایان دادن به ۲۵ سال روابط پرتنش دیپلماتیک بین دو کشور انجام گرفت و تنها رئیس جمهور فرانسه که طی ۲۷ سال گذشته به جز مکرون به کیگالی سفر کرد، نیکلا سارکوزی، رئیس جمهوری این کشور از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲ میلادی بود؛

ی) همچنین، پل کاگامه، رئیس جمهوری رواندا که همراه مکرون در مراسم بیست و هفتمین سالگرد کشتار و نسل کشی حضور داشت، گفت: «سخنرانی مکرون ارزش بیشتری از هر عذرخواهی و پوزش رسمی داشت.» کاگامه اعلام کرد: «فصل جدیدی از روابط بین دو کشور آغاز شده است.»

ک) گفتنی است که امانوئل مکرون در تازه ترین گام خود در این زمینه اعلام کرد که به زودی یک سفیر فرانسوی در کیگالی مستقر خواهد شد.^{۳۳}

^{۳۳} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک: